

raudu wahendada ja et seks Jaagubit kutsuti ja kofe selge rahaga heaste äramaffeti. Seda tema pistis oma enese tasku ja püüdis pettistööd enese vastu sellega wabandada, et tema oma tööga seda ole teeninud. Seda suuremaks ülekohtusel wiisil korjatud wara kaswis, seda suuremaks läks aga ka tema raha-himu!

Ühel homikul läks kroonu-raha-korjaja, keda Jaagup ni wäga wihkas sepa paeast löndu. Tema oli wanakas, pitka, kehwa kehaga mees; temal oli nahkot' kaelas ja peenikene sarapuu tepitene käes.

„Müüd ta lähed jälle talu-rahwa käest raha korjama, ütles sep, ja kui tema õhtu tagasi tuleb on temal paar sada taadrit taskus! Paar sada taadrit, ehk ka wel enam!“ Need sõnad läksid Jaagubi peast ja südamest kui wälk läbi. „Ma panen imeks, lisas sep, kuidas wana nõdra mehel julgus on, nenda aina üksi pimedast metsast läbi, rahaga käia. Üks ainus hoop minu hamriga tema pähä teeks temale otsa!“ Need sõnad leikasid Jaagubi südamest läbi ja tema silmad hakasid leikima, tugewaste hakas tema lõetju kae-puust kinni ja teda kermeste liigutama.

„Tasa, tasa, ütles sep, sina teed jo, naagu tahakid sina raha-korjaja järele rutada!“

Seda rääkis sep muidu tühjalt. Oleks tema teadnud, mis mõteid tema nende sõnadega Jaagubi südames sünnitas, siis tema neid ilmasgi ei oleks lastnud suust wälja tulla. Hirmsjad, kurjad mõted olid nende läbi poisi südames tõusnud.

Esitaks lohtus tema küll nende pärast, aga aega mööda kadus hirm ita enam ja enam.

Pisutene linn, kus Jaagup elas, seisid mäe kalda peal, kuhu enamiste wiinamarja puud olid istutatud. Mitme maeade taga olid järgeste müürid ehitatud, mis mahawarisewat mulda kinni pidasid. Raha-korjaja maea taga oli kenna marja-aed, mis mäest ülese maea poole kõrgele tõusis. Jaagubi wiimise õpimise aastal, sügise pool sui aeal, läks tema lord selle marja-aeast löndu. Tema nägi, et puud kõik täis kenu marju ja õuni olid. Himu tõusis tema sees, nendega oma kõhtu hästi täita ja selle läbi ka ühestõus selle mehele, keda tema ni hirmsaste wihkas, lahju teha. Kindel nõu tuli tema südamese et, kui pime pidi kätte jõudma, tema siis tahte aeda tulla ja warastada. Tema läks aegjaste õhtul oma lambre ja sealt rahakorjaja marja-aeda.

Kuba tema kõht oli täis ja kasawõetud kaela-kot' koduwaraks ka täidetud, siis paistis maea aknast tule-walgus tema filmi. Ta waatas senna ja nägi raha-korjajat, kes täna korjamise peal wäljas oli olnud, oma kirjutamise laua taga istuwad. Tema mõtis ühe raha pakki teise järel oma naht paunast wälja, luges raha ja pani jälle koku. Seda nähes tees Jaagubi weri tema soonetes. Aknast läbi sai tema umbes aru, et peale 500 taadrit oli, mis tema koku luges ja siis raudkasti lahti tegi, kuhu raha sisse pani ja luku kinniteeras. Enam ei saa-